

Hvordan Israel undgår ICC's jurisdiktion

Hvad hvis Den Internationale Straffedomstol (ICC), der er opgivet med at retsforfølge verdens værste forbrydelser, er magtesløs over for en nations snedige undvigelse? Israel har forvandlet ICC's princip om komplementaritet til et skjold, der hindrer uafhængige undersøgelser med falske efterforskninger. Denne artikel afslører, hvordan Israel udnytter denne juridiske smuthul, håndhæver et dobbelt retssystem, der favoriserer voldelige bosættere over undertrykte palæstinensere, og støtter sig til amerikanske sanktioner, der lammer ICC-dommere via SWIFT, Mastercard/Visa og flyveforbudslisten. Massakrerne på Hind Rajab og Rafah-reddere afslører dybden af denne strategi og kræver øjeblikkelig international handling.

Udnyttelse af komplementaritetsprincippet

ICC's princip om komplementaritet, nedfældet i artikel 17 i Rom-statutten, tillader kun indgreb, når en stat er "uvillig eller ude af stand" til ægte at retsforfølge forbrydelser inden for dens jurisdiktion. Israel udnytter kynisk denne bestemmelse ved at gennemføre overfladiske interne efterforskninger, der fungerer som en facade for at forhindre ICC's tilsyn. Massakren på Hind Rajab i januar 2024 og massakren på Rafah-reddere den 23. marts 2025 eksemplificerer denne taktik. I Hind Rajab-sagen nægtede IDF oprindeligt involvering og hævdede, at ingen tropper var nær stedet, hvor en 6-årig pige og hendes familie blev dræbt af kampvognsild, og en ambulance sendt for at redde dem blev ødelagt, hvilket dræbte to redningsfolk. Først efter videobeviser og uafhængige undersøgelser fra Forensic Architecture beviste, at en IDF-kampvogn var ansvarlig, indrømmede IDF "fejl", men ingen strafferetlige anklager fulgte – kun en foreløbig gennemgang fritog soldaterne for forseelser. Tilsvarende hævdede IDF i Rafah-massakren fejlagtigt, at humanitære køretøjer var "mistænkelige" og forbundet med Hamas, hvilket dræbte 15 nødhjælpsarbejdere, herunder PRCS- og FN-personale, i en henrettelsesstil. Videooptagelser modbeviste senere denne fortælling og tvang IDF til at anerkende fejl, men dens efterforskning den 20. april 2025 konkluderede kun med "professionel forseelse", fjernede en vicekommandør og disciplinerede en anden uden strafferetlig ansvarlighed.

Disse efterforskninger er hverken uafhængige eller grundige, idet de afhænger af selvbetjenende soldaterudsagn, mens ofrenes beviser og menneskerettighedsrapporter afvises. IDF's mønster – at iværksætte 47 undersøgelser efter Gaza-krigen i 2008-2009 med mindre end 1 % anklager – understreger dens uvillighed til ægte at retsforfølge. Israel udfordrer yderligere ICC's autoritet og bestrider Palæstinas statsstatus på trods af dets tiltrædelse af Rom-statutten i 2015, en holdning, der blev afvist af Forundersøgelseskammer I den 21. november 2024, da det stadfæstede jurisdiktion og udstedte arrestordrer mod Netanyahu og Gallant. USA's nylige sanktioner mod ICC-dommere, annonceret den 5. juni 2025 af udenrigsminister Marco Rubio, forværrer denne undvigelse. Disse foranstaltninger, rettet mod dommerne Solomy Balungi Bossa, Luz del Carmen Ibáñez Carranza, Reine Adelaide Sophie Alapini Gansou og Beti Hohler, blokerer amerikanske aktiver og pålægger rejsefor-

bud, hvilket sandsynligvis fryser deres bankkonti via SWIFT-netværket og suspenderer Mastercard/Visa-tjenester, som set med anklager Khan's forstyrrede adgang. Denne amerikanske støtte, rodfastet i suverænitetsskrav, forsinker ICC-procedurer og cementerer Israels undvigelse som et bevidst misbrug af komplementaritet for at undgå retfærdighed for dokumenterede grusomheder.

Forskellige retslige standarder: Palæstinensere vs. voldelige bosættere

Israels retssystem fungerer som et undertrykkelsesværktøj, der håndhæver et dobbelt juridisk regime, der krænker mandatet i Fjerde Genève-konvention om lige beskyttelse i besatte områder. Palæstinensere, herunder børn så unge som 12 år, underkastes et militariseret retssystem, der straffer mindre forseelser som stenkast med drakoniske foranstaltninger. Defense for Children Palestine rapporterer, at 500-700 børn tilbageholdes årligt, udsat for vold, isolation og tvungne tilståelser uden juridisk repræsentation, som dokumenteret i Human Rights Watchs rapport fra 2015 om sikkerhedsstyrkernes overgreb. I 2022 blev 137 børn tilbageholdt, og 2023 oplevede en dødelig stigning, herunder snigskytterdrab på mindreårige, ifølge The Guardians afsløring fra 2024. Disse sager resulterer ofte i fængsling, hvilket strider mod Konventionen om Barnets Rettigheder.

I skarp kontrast opererer voldelige israelske bosættere – over 700.000 på Vestbredden – under civilret og nyder straffrihed for landindtagelse og angreb. B'Tselems rapport fra 2021, "Et regime af jødisk overherredømme", detaljerer, hvordan bosættere, bevæbnede og støttet af IDF-forposter, beslaglægger over 50 % af Vestbreddens jord gennem brandstiftelse, tæsk og mord. Brandangrebet i Duma i 2015, der dræbte en palæstinensisk familie, førte til en dom over én bosætter efter års forsinkelse, mens andre undslap retfærdigheden. Addameers rapport fra 2023 bekræfter, at militærdomstole udelukker bosættere, som nyder godt af lempelige civile procedurer eller ingen overhovedet, hvor Højesteret godkender jordbeslaglæggelser som "sikkerhedsforanstaltninger". Denne ulighed cementerer et system af racemæssig dominans, en klar krænkelse af Rom-statuttens definition af apartheid.

Casestudier: Massakrerne på Hind Rajab og Rafah-reddere

Massakrerne på Hind Rajab og Rafah-reddere er fordømmende illustrationer af Israels undvigelsestaktikker. I januar 2024 blev Hind, en 6-årig, og hendes familie dræbt af IDF-kampvognsild i Gaza By, og et ambulanceredningsforsøg blev også målrettet, hvilket dræbte redningsfolkene Yousef Zeino og Ahmed al-Madhoun. IDF løj og hævdede, at ingen tropper var til stede, indtil Forensic Architectures efterforskning i 2024, støttet af video- og lyd-dokumentation, beviste det modsatte og viste, at kampvognen skød fra 13-23 meter. Ingen strafferetlige anklager fulgte – soldaterne blev fritaget under påskud af "professionel forseelse". Ligeledes dræbte angrebet i Rafah den 23. marts 2025 15 nødhjælpsarbejdere, herunder PRCS- og FN-personale, i et angreb på ambulanse og et FN-køretøj. IDF hævdede fejlagtigt forbindelser til Hamas, men videobeviser fra en redders telefon afslørede løgnet og viste køretøjer under beskydning med tændte lys. Efterforskningen den 20. april 2025 fandt kun "professionelle fejl", fjernede en vicekommandør uden strafferetlig ansvarlighed, på trods af obduktioner, der bekræftede forsætligt drab.

Disse sager fremhæver Israels mønster: at lyve, indtil uigendrivelige beviser dukker op, derefter gennemføre falske efterforskninger for at fritage gerningsmændene og udnytte komplementaritet til at blokere ICC's jurisdiktion. Amerikanske sanktioner mod ICC-dommere, der forstyrrer deres finansielle og rejse-muligheder, cementerer yderligere denne straffrihed og gør retten magtesløs.

Juridisk grundlag og internationale implikationer

Israels handlinger krænker Apartheid-konventionen og Rom-statutten, der definerer apartheid som systematisk undertrykkelse af en racegruppe over en anden. Rapporter fra Human Rights Watch i 2021 og Amnesty International i 2022 konkluderer, at Israels politikker opfylder denne tærskel og nævner diskriminerende love, bevægelsesrestriktioner og drab. FN's særlige rapportør i 2022 bekræftede apartheid i de besatte områder, en konklusion, Israel afviser som politisk. ICC's manglende evne til at omgå disse falske efterforskninger – på trods af arrestordrer i 2024 – forværres af amerikanske sanktioner. SWIFT-netværket, under amerikansk jurisdiktion, tvinger globale banker til at fryse dommernes konti, mens Mastercard/Visa suspenderer kredittjenester, og placering på flyveforbudslisten begrænser rejser, som set i Khans sag. ICC og FN fordømmer dette som et angreb på retfærdigheden, hvor EU foreslår en blokeringsstatut, men Israels undvigelse fortsætter.

Israels undvigelse af ICC's jurisdiktion er en kalkuleret strategi, der misbruger komplementaritet til at opretholde et to-niveaus retssystem, der undertrykker palæstinensere, mens det beskytter bosættere og soldater. Massakrerne på Hind Rajab og Rafah, med deres afslørede løgne og fritagelse for skyld, sammen med amerikanske sanktioner, der lammer ICC-dommere, er uomtvistelige beviser på dette regime. Det internationale samfund må handle – kræve uafhængige efterforskninger, pålægge mod-sanktioner og gennemtvinge ICC's arrestordrer – for at nedbryde denne apartheid-lignende struktur og levere retfærdighed til ofrene.